

реализацию евроинтеграционных устремлений: благоприятное географическое расположение, доступность значительных объемов природных и человеческих ресурсов, в том числе высококвалифицированных научных кадров [2]. Государство, в этой связи, должно способствовать реализации желания украинских предприятий выйти на международные рынки путем создания благоприятных условий с помощью льготного налогообложения, снятия налоговых и таможенных барьеров в торговле, преференций производителям-экспортерам, информационной поддержки. Функцией государства, обеспечивающей возможность ведения предприятиями финансового менеджмента во внешней торговле, является прозрачность и стабильность курса национальной валюты. На сегодня в Украине, как никогда ранее, актуальными представляются реформы, направленные на искоренение коррупции, монополизма и чрезмерного администрирования бизнеса.

На начальном этапе европейского пути развития необходимы совместные усилия предприятий и государственных структур для достижения целей признания украинской продукции и конкурентных преимуществ украинских предприятий на внешнем рынке.

Список літератури: 1. *Мохамед Азхар Алі Емад, Буряк К.М.* Управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємства: інновації, стратегії, ризики // Електронний ресурс. – Режим доступу: dspace.snu.edu.ua:8080/jspui/.../1/Mohamed.pdf. 2. *Е.Ю. Кочергина* Конкурентный ромб М. Портера: успешное позиционирование Украины на рынке ЕС. Сб. «Теоретические и практические аспекты экономики и менеджмента» : материалы международной заочной научно-практической конференции. КНУ им. Т.Г. Шевченко, г. Киев (29 августа 2012 г.) // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://sibac.info/index.php/2009-07-01-10-21-16/3690-2012-09-07-05-22-38>.

М.С. Пантелєєв, канд. техн. наук, доц. УПА, м. Харків

Н.М. Шматько, канд. екон. наук, доц. УПА, м. Харків

А.Є. Бреусова, магістрант УПА, м. Харків

СУТНІСТЬ ТА НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

На сьогоднішній день планування є одним із напрямків, який найбільш

динамічно розвивається в науці управління. Планування є вихідним моментом при реалізації всього процесу управління. У рамках планування відбувається прийняття рішень про те, яким чином будуть реалізовані ті або інші функції управління й організована діяльність підприємства для досягнення перспективних цільових настанов.

У сучасній літературі планування розглядається як складна система, що включає в себе ряд елементів, які можна згрупувати за різними критеріями. При цьому, більшість дослідників - економістів виділяють як вершину цієї ієрархічної системи стратегічне планування (СП), тому що саме в цій області визначаються найбільш загальні й перспективні цільові параметри підприємства й шляхи їх досягнення, виходячи з яких розробляються короткострокові й деталізовані плани.

На практиці стратегічне планування - це складний процес, який охоплює щонайменше п'ять етапів: 1. Прогнозування, визначення основних характеристик майбутнього на основі систематичного аналізу певного кола факторів з метою передбачення можливостей, шансів і загроз. 2. Визначення і вибір варіантів розвитку на основі порівняння та оцінки альтернатив з урахуванням потреби в ресурсах (особливо гостродефіцитних), реальності планів, ризику і, нарешті, прибутковості. 3. Формування цілей та визначення строків їх досягнення. 4. Розробка програми дій і складання графіка поетапного здійснення робіт. Складання програми вимагає визначення завдань, черговості та орієнтовних строків їх виконання. 5. Формування бюджету (бюджетування).

П. Лоранж [1] визначає процес стратегічного планування, як "такий, що забезпечує нововведення та зміни в організації в достатній мірі". Він класифікував чотири основні види управлінської діяльності в межах функції планування: розподіл ресурсів, адаптація до зовнішнього середовища, внутрішня координація та організаційно-стратегічне передбачення.

Стратегічне планування є достатньо складним і багатогранним явищем в економічній науці. На сьогоднішній день існує велика кількість різних трактувань даного поняття. Узагальнення різних тлумачень СП дозволяє

говорити про нього, як про процес постановки й обґрунтування довгострокових цілей підприємства, розробки напрямків досягнення цільових настанов, виходячи з наявних ресурсів і можливостей, побудови комплексу правил прийняття управлінських рішень і дій організації в зазначених напрямках (стратегії), розробки системи конкретних заходів, розподілу ресурсів і комплексу збалансованих показників досягнення поставлених цілей (стратегічний план).

У рамках стратегічного планування застосовується великий науково-методичний інструментарій: інформаційно-логічний аналіз, ситуаційний аналіз, спостереження й опитування, експертні оцінки, програмно-цільові методи, «кабінетні» дослідження, економіко-математичні методи, методи економічної статистики. Методичною основою стратегічного планування на підприємстві є набір специфічних методів аналізу внутрішнього й зовнішнього середовища, розробки портфельних і конкурентних стратегій підприємства, побудови стратегічного плану й управління його реалізацією. Однак, незважаючи на достатній рівень пророблення й висвітлення в науковій літературі методології стратегічного планування, у даний час є ряд проблем науково-практичного характеру, серед яких особливе місце займають питання специфіки застосування даного інструментарію на підприємствах з обмеженими ресурсними можливостями.

Список літератури: I. Lorange P. Strategic Planning Systems for Growth in Smaller to Medium-Sized Corporations: Diagnosis and Design, World Public Library Association - 1976.

Ю.В. Пожарчук, аспірант, м. Одеса, ОНАХТ

ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Сучасний стан конкурентоспроможності підприємств м'ясної промисловості України свідчить про те, що вони працюють в умовах: по-перше,